

200608926/1.

Datum uitspraak: 21 mei 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/22304, 06/23169, 06/23415
en 06/8452 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 14 november 2006 in de gedingen tussen:**

, mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 mei 2006 heeft appellant (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van , mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 14 november 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 december 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Lid van de enkelvoudige kamer

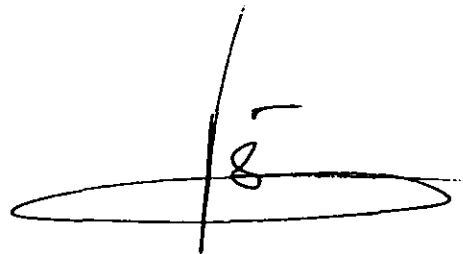
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007

348-502.
Verzonden:

21 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 06/22304, AWB 06/23169, AWB 06/23415 en AWB 06/8452

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 14 november 2006

inzake

geboren op [] eiseres, alsmede haar kinderen,

geboren op [] eiser 1, en

geboren op [] eiser 2,
allen van Rwandese nationaliteit,
verblijvende te
tezamen eisers,
gemachtigde mr. R.C. van den Berg,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.J. Pieters.

Procesverloop

Bij brief van 26 mei 2003 hebben eisers een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van de discretionaire bevoegdheid van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij besluit van 25 november 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het tegen dit besluit gerichte bezwaarschrift van 26 november 2003 is door verweerder bij brief van 13 februari 2006 doorgezonden aan de rechtbank als beroepschrift. Dit beroep is bij de rechtbank ingeschreven als zaaknummer AWB 06/8452 ([]), mede namens haar beide kinderen,

Verweerder heeft vervolgens, eveneens bij brief van 13 februari 2006, het besluit van 25 november 2003 ingetrokken en op 1 mei 2006 drie afzonderlijke nieuwe besluiten genomen.

Daartegen hebben eisers beroep ingesteld op 5 respectievelijk 11 mei 2006. Deze beroepen zijn bij de rechtbank ingeschreven onder de zaaknummers AWB 06/22304 AWB 06/23169 ([]) en AWB 06/23415 ([]).

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend met betrekking tot alle vier hier genoemde beroepen.

Deze beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van 21 september 2006, waar eiseres is verschenen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Eisers sub 1 en 2 zijn verschenen bij gemachtigde. Verweerder is eveneens verschenen bij gemachtigde.

Tevens heeft eiseres de voorzieningenrechter verzocht bij wege van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting van eiseres achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Het verzoek is bij de rechtbank ingeschreven onder zaaknummer AWB 06/22307.

Overwegingen

1. Ter beoordeling van de onderhavige beroepen acht de rechtbank de volgende feiten van belang.

Bij brief van 26 mei 2003 hebben eisers een aanvraag ingediend gericht aan de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie, de toenmalige minister Nawijn, met het verzoek gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid.

2. Bij besluit van 5 november 2003 heeft verweerder eisers bericht geen ruimte aanwezig te achten om de zaak met betrekking tot de asielprocedure opnieuw te beoordelen, nu de beslissing op asiel in rechte vaststaat. Verweerder heeft voorts medegedeeld dat de brief wordt betrokken bij de nog te nemen beslissing in de reguliere procedure. Bij brief van 20 november 2003 hebben eisers bezwaar gemaakt tegen dit besluit.

3. Naar aanleiding van een namens eisers ingezonden brief van 18 november 2003, waarin eisers stellen dat hun asielprocedure is beëindigd en zij derhalve menen in aanmerking te komen voor de eenmalige regeling, heeft verweerder eisers bij besluit van 25 november 2003 medegedeeld dat de brief van 5 november 2003 als niet geschreven dient te worden beschouwd. Verweerder heeft voorts bij dit besluit aan eisers medegedeeld dat aan eisers antwoord wordt gegeven op hun verzoek van 26 mei 2003 om gebruikmaking van de discretionaire bevoegdheid ten aanzien van eiseres en haar twee kinderen. Verweerder heeft dienaangaande wederom aan eisers bericht dat hij geen ruimte aanwezig acht om de zaak opnieuw te beoordelen, nu de beslissing op de asielaanvraag in rechte vaststaat. Tegen dit besluit hebben eisers bij brief van 26 november 2003 bezwaar gemaakt.

4. Bij brief van 31 oktober 2005 is verweerder op grond van de uitspraak van 19 november 2004 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), gepubliceerd in JV 2005/26, tot de conclusie gekomen dat de brief van 5 november 2003 een besluit is, waartegen het indienen van een rechtsmiddel mogelijk is. Verder heeft verweerder eisers bij deze brief medegedeeld dat het verzoek van eisers van 26 mei 2003 het karakter heeft van een asielaanvraag en dat het besluit van 5 november 2003 om die reden wordt ingetrokken.

5. Bij brief van 2 november 2005 hebben eisers op verweerders brief van 31 oktober 2005 gereageerd en daarbij medegedeeld dat verweerder de brieven van eisers ten onrechte heeft

aangemerkt als een asielaanvraag en dat zij de minister verzoeken om hen een verblijfsvergunning te verlenen op grond van de eenmalige regeling dan wel pardonregeling.

6. Op 13 februari 2006 heeft verweerder een voornemen uitgebracht tot afwijzing van de (herhaalde) asielaanvraag van eisers. In de begeleidende brief van dezelfde datum wordt de brief van verweerder van 25 november 2003 als besluit aangemerkt en vervolgens ingetrokken. Het namens eisers tegen dit besluit gerichte bezwaar van 26 november 2003 heeft verweerder ter behandeling als beroep schrift doorgezonden naar de rechtbank.

7. Verweerder heeft in het voornemen van 13 februari 2006 de aanvraag van eisers van 26 mei 2003, gelet op de inhoud van deze brief, aangemerkt als een herhaalde asielaanvraag en geconcludeerd dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder heeft tevens geconcludeerd dat evenmin sprake is van bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 van de Awb. Bij hetzelfde voornemen heeft verweerder geconcludeerd dat, voor zover eisers met de brief van 26 mei 2003 beogen in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), dat artikel 3.6 van het Vb 2000 in de weg staat aan een ambtshalve toetsing van het in bedoelde brief neergelegde verzoek aan de minister om gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eisers, indien zij in aanmerking wensen te komen voor een verblijfsvergunning regulier, hiertoe op de geëigende wijze een verzoek moeten indienen.

8. Bij brief van 27 februari 2006 gericht aan de gemachtigde van eisers stelt verweerder dat in de begeleidende brief van 13 februari 2006 bij het voornemen ten onrechte is gesteld dat het bezwaarschrift ter behandeling wordt doorgezonden naar de rechtbank. Voorts is meegedeeld dat eisers hun zienswijze op het voornemen van 13 februari 2006 kenbaar kunnen maken. Ten slotte vraagt verweerder in de brief of het vorenstaande aanleiding voor eisers vormt om hun bezwaar van 26 november 2003 in te trekken.

9. In de zienswijze van 20 maart 2006 hebben eisers zich primair op het standpunt gesteld dat verweerder nog steeds hun aanspraken op een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling behoort te beoordelen. Eisers zijn van mening dat verweerder hen heeft gedwongen om de zogenoemde "14-1-brief" als een herhaalde asielaanvraag aan te merken. Eisers hebben zelf nooit een keuze hierin gehad. Subsidiair hebben eisers zich op het standpunt gesteld dat er wel sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6, van de Awb.

10. Bij afzonderlijke besluiten van 1 mei 2006 heeft verweerder de aanvragen van eisers in de brief van 26 mei 2003 als herhaalde asielaanvragen aangemerkt en afgewezen. Tevens is in het besluit van eiseres van 1 mei 2006 besloten om haar tot ongewenst vreemdeling te verklaren. Tegen deze ongewenstverklaring heeft eiseres op 11 mei 2006 bezwaar gemaakt waarop nog niet is beslist.

11. Eisers handhaven in beroep hetgeen zij eerder in de zienswijze naar voren hebben gebracht.

De besluiten van 1 mei 2006 (AWB 06/22304, AWB 06/23169 en AWB 06/23415)

12. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

13. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen onbetwist is dat de brief van 26 mei 2003 als een aanvraag om een verblijfsvergunning moet worden aangemerkt. Partijen worden echter verdeeld gehouden over het antwoord op de vraag of deze aanvraag als een reguliere dan wel als een aanvraag om een asielvergunning moet worden aangemerkt.

14. In de brief van 26 mei 2003 vermelden eisers het navolgende:

"(...)

betreft: verzoek gebruik te maken van discretionaire bevoegdheid

(...)

Excellente,

Hierbij vragen cliënten, mevrouw Mugabo en haar twee minderjarige kinderen van Rwandese nationaliteit om uw aandacht voor hun zaak. Cliënten verblijven sedert de lente van 1998 in Nederland, spreken vloeiend Nederlands en denken ook in onze taal. De kinderen van cliënte zijn niet in Nederland of Rwanda, maar in Duitsland geboren.

Cliënte is al jarenlang geleden uit Rwanda gevlucht (1994). Sedert die tijd is zij op zoek naar bescherming.

De asielprocedure van cliënte is nog open. Op het beroepschrift is nog niet beslist. Cliënte beroept zich dan ook op beide kamermoties.

Cliënte probeert al jarenlang in volstrekte eenzaamheid, terwijl zij gebukt gaat onder eigen trauma's (cliënte staat onder behandeling bij de GGZ in Den Bosch), zorg te dragen voor haar jonge kinderen. Zij heeft dat met vallen en opstaan gedaan. Er is onder meer sprake geweest van enkele zelfmoordpogingen. Onlangs heeft zij van het COA een zogenaamde COW-woning gekregen. Cliënte en haar kinderen zijn hierdoor opgebloeid. De kinderen van cliënte gaan in Nederland naar school en willen graag in een veilige omgeving opgroeien. Voor een moeder met twee kinderen in Rwanda is dat volstrekt onmogelijk.

Cliënt verzoeken u om op basis van bovenstaande toelichting en na studie van hun dossier met behulp van de u toekomende discretionaire bevoegdheid alsnog een verblijfsvergunning te verlenen, omdat er sprake is van een schrijnende situatie, een getraumatiseerde moeder die zich al jarenlang geheel alleen met haar kinderen tracht te handhaven".

15. De rechtbank is, zoals door eisers in de onderhavige procedure herhaaldelijk is benadrukt, van oordeel dat als uitgangspunt geldt dat het aan eisers is welke vergunning zij verkiezen aan te vragen. Van verweerder mag worden verlangd dat hij op zorgvuldige wijze de reikwijdte van een gedaan verzoek bepaalt. Anders dan verweerder verstaat de rechtbank, gelet op de inhoud en strekking, deze brief aldus dat eisers de minister verzoeken om met aanwenden van zijn discretionaire bevoegdheid, voorzien in artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), een verblijfsvergunning regulier te verstrekken op grond van schrijnendheid. De rechtbank komt tot deze conclusie naar aanleiding van dezelfde uitspraak van de Afdeling als door verweerder genoemd (JV 2005, 26). Anders dan in die uitspraak van de Afdeling hebben eisers niet verzocht om heroverweging van hun afgewezen asielverzoek, zodat de brief van 23 mei 2003 ten onrechte als herhaald asielverzoek is aangemerkt.

16. Daar komt bij dat ook verweerder geruime tijd de brief van 26 mei 2003 als een reguliere aanvraag heeft aangemerkt, gezien de besluiten van verweerder van 5 en 25 november 2003. Eerst na tweeënhalf jaar - op 31 oktober 2005 - heeft verweerder de brief van 26 mei 2003 als een asielaanvraag aangemerkt. Zelfs indien al gezegd zou kunnen worden dat er in de brief van 26 mei 2003 aanknopingspunten zijn te vinden voor verweerders standpunt, zoals ter zitting door verweerder is betoogd, dan had verweerder uit de reactie van 2 november 2005 van eisers op de brief van 31 oktober 2005 moeten concluderen dat zij een reguliere aanvraag beoogden te doen.

AWB 06/22304, AWB 06/23169, AWB 06/23415 en AWB 06/8452

5

17. Voorts stelt de rechtbank vast dat eisers ingevolge 3.100 van het Vb 2000 de beperking hebben aangegeven waarvoor verblijf wordt beoogd. Blijkens de aanvraag hebben eisers beoogd een vergunning aan te vragen op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vb 2000, nu zij de minister expliciet hebben gevraagd om gebruik te maken van de hem toekomende bevoegdheid om gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om een vergunning te verlenen op grond van schrijnendheid.

18. Hieruit volgt dat de bestreden besluiten van 1 mei 2006 als primaire besluiten moeten worden aangemerkt waartegen bezwaar openstaat.

19. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de beroepschriften van onderscheidenlijk 5 en 11 mei 2006, gericht tegen de besluiten van 1 mei 2006, als bezwaarschrift dienen te worden aangemerkt en verweerder deze brieven ten onrechte als beroepschrift naar de rechtbank heeft gezonden. Daarom zal de rechtbank deze op grond van artikel 6:15, tweede lid van de Awb als bezwaarschriften naar verweerder zenden, zodat verweerder alsnog een beslissing op bezwaar kan nemen. Hieruit volgt tevens dat eisers beroepen niet-ontvankelijk zullen worden verklaard.

20. Tenslotte merkt de rechtbank nog het navolgende op, zij het in dit verband ten overvloede. Ter zitting is door eiseres verklaard dat zij tegen de beslissing tot ongewenstverklaring op 5 mei 2006 bezwaar heeft gemaakt, waarop nog niet is beslist. Verweerder heeft in dat verband opgemerkt dat, zolang de ongewenstverklaring niet is ingetrokken dan wel opgeheven, de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning nimmer tot rechtmatig kan leiden. De rechtbank wijst er in dit verband op dat de ongewenstverklaring niet de kinderen van eiseres betreft, zodat de ongewenstverklaring met betrekking tot hun aanvraag om een verblijfsvergunning geen rol kan spelen.

Het besluit van 25 november 2005 (AWB 06/8452)

21. Verweerder heeft bij besluit van 25 november 2003 eveneens beslist op de aanvraag van 26 mei 2003. Onder verwijzing naar de hiervoor gegeven motivering en conclusies van de rechtbank, is deze aanvraag een reguliere aanvraag zodat het besluit van 25 november 2003 een primair besluit is waartegen bezwaar openstaat. Het bezwaar van eiseres gericht tegen het besluit van 25 november 2003 is derhalve ten onrechte door verweerder als beroepschrift naar de rechtbank doorgezonden en zal door de rechtbank op grond van artikel 6:15, tweede lid van de Awb weer naar verweerder worden teruggezonden opdat verweerder alsnog een beslissing op bezwaar kan nemen. Hieruit volgt dat ook dit beroep niet-ontvankelijk zal worden verklaard.

22. De rechtbank ziet aanleiding verweerder onder toepassing van artikel 3:75 van de Awb te veroordelen in de door eisers gemaakte proceskosten, omdat eisers door de handelwijze van verweerder genoodzaakt waren beroepsprocedures te voeren. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht, waarbij de beroepszaken als samenhangende zaken zijn beschouwd, en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,-;
- wegingsfactor 1.

AWB 06/22304, AWB 06/23169, AWB 06/23415 en AWB 06/8452

6

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart de beroepen niet ontvankelijk;
- veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,-, te vergoeden door de Staat der Nederlanden en te voldoen aan eisers.

Aldus gedaan door mr. J.R. Van Es de Vries als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van drs. A.C.H. Handels als griffier op 14 november 2006.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOORKOPIE KONFORM

De griffier van
de rechtbank
sector bestuursrecht
te Rotterdam

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 13 NOV. 2006

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

12 DEC 2006

ZAAKNR. 08926

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mr. R.A.P.M. van der Zanden
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te 's-Hertogenbosch
van 14 november 2006
met de kenmerken 06/22304, 06/23169, 06/23415 en 06/8452

Inzake:

met IND-kenmerk 9805.20.8155
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R.C. van den Berg
advocaat te Waalwijk

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 110
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. M.M.J. Pleters
073 888 3017

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch, van 14 november 2006, verzonden op 14 november 2006, met de kenmerken Awb 06/22304, 06/23169, 06/23415 en 06/8452 (*productie*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de besluiten van 1 mei 2006 en van 25 november 2003 niet ontvankelijk heeft verklaard en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 23 mei 1998 heeft verweerster mede namens haar minderjarige kinderen een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling en om de verlening van een vergunning tot verblijf.
- 2.2 Bij besluit van 13 maart 2002 heeft de Minister deze aanvragen afgewezen.
- 2.3 Het daartegen ingestelde beroep is bij uitspraak van 10 juni 2003 van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem (Awb 02/27391) ongegrond verklaard. Bij uitspraak van uw Afdeling van 3 september 2003 (200304508/1) is de uitspraak van 10 juni 2003 bevestigd. Hiermee is het besluit van de Minister van 13 maart 2002 onherroepelijk geworden.
- 2.4 Bij brief van 26 mei 2003 is namens verweerster en haar twee minderjarige kinderen aan de Minister verzocht om hun alsnog een verblijfsvergunning te verlenen omdat er sprake is van een schrijnende situatie.
- 2.5 Bij brief van 31 oktober 2005 heeft de Minister aan de gemachtigde van verweerster bericht dat de brief van 26 mei 2003 als een aanvraag wordt beschouwd. Naar het oordeel van de Minister heeft de aanvraag het karakter van een asielaanvraag.
- 2.6 Bij brief van 25 november 2003 heeft de Minister aan de gemachtigde van verweerster medegedeeld dat hij geen ruimte aanwezig achtte om de asielzaak van verweerster opnieuw te beoordelen. Tegen deze brief heeft verweerster op 26 november 2003 bezwaar gemaakt. Omdat de brief van verweerster van 23 mei 2003 is gekwalificeerd als een asielaanvraag en de brief van 25 november 2003 als een besluit op die aanvraag heeft de Minister het bezwaarschrift op 24 maart 2006 ter verdere behandeling als beroepschrift doorgezonden aan de rechtbank. Omdat de Minister op 13 februari 2006 het besluit van 25 november 2003 heeft ingetrokken beschouwt de Minister het (niet ingetrokken) beroepschrift van 26 november 2003 als een beroep tegen de weigering om een besluit te nemen op de aanvraag van 26 mei 2003. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank dit beroep niet-ontvankelijk verklaard.
- 2.7 Bij besluit van 1 mei 2006¹ is de aanvraag van verweerster om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 26 mei 2003 afgewezen. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de tegen dit besluit ingestelde beroepen eveneens niet-ontvankelijk verklaard.

¹ Ten onrechte stelt de rechtbank dat de Minister op 1 mei 2006 drie afzonderlijke besluiten zijn genomen. Het besluit van 1 mei 2006 betreft verweerster en haar twee minderjarige kinderen. Tegen dit besluit zijn drie beroepen ingesteld.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 15 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

" (...) Anders dan verweerder verstaat de rechtbank, geleid op de inhoud en strekking, deze brief aldus dat eisers de minister verzoeken om met aanwenden van zijn discretionaire bevoegdheid, voorzien in artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), een verblijfsvergunning regulier te verstrekken op grond van schijnendheid. De rechtbank komt tot deze conclusie naar aanleiding van dezelfde uitspraak van de Afdeling als door verweerder genoemd (JV 2005,25). Anders dan in die uitspraak van de Afdeling hebben eisers niet verzocht om heroverweging van hun afgewezen asielverzoek, zodat de brief van 23 mei 2003 ten onrechte als herhaald asielverzoek is aangemerkt."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 16 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Daar komt bij dat ook verweerder geruime tijd de brief van 26 mei 2003 als een reguliere aanvraag heeft aangemerkt, gezien de besluiten van verweerder van 3 en 25 november 2003. Eerst na tweeënhalft jaar - op 31 oktober 2005 - heeft verweerder de brief van 26 mei 2003 als een asielaanvraag aangemerkt. Zelfs indien al gezegd zou kunnen worden dat er in de brief van 26 mei 2003 aanknopingspunten zijn te vinden voor verweerdens standpunt, zoals ter zitting door verweerder is betoogd, dan had verweerder uit de reactie van 2 november 2005 van eisers op de brief van 31 oktober 2005 moeten concluderen dat zij een reguliere aanvraag beoogden te doen."

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 17 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Voorts stelt de rechtbank vast dat eisers ingevolge 3.100 van het Vb 2000 de beperking hebben aangegeven waarvoor verblijf wordt beoogd. Blijkens de aanvraag hebben eisers beoogd een vergunning aan te vragen op grond van artikel 3.4, derde lid van het Vb 2000, nu zij de minister expliciet hebben gevraagd om gebruik te maken van de hem toekomende bevoegdheid om gebruik te maken van zijn discretionaire bevoegdheid om een vergunning te verlenen op grond van schijnendheid."

Grief 4

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 18 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"Hieruit volgt dat de bestreden besluiten van 1 mei 2006 als primaire besluiten moeten worden aangemerkt waartegen bezwaar openstaat."

- 3.5 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 19, 21 en 22 op pagina 5 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 In de brief van 26 mei 2003 is namens verweerster een samenvatting gegeven van haar eerder gedaan asielrelaas: zij is uit Rwanda gevlucht, er is sprake van traumata, zij zoekt bescherming en in Rwanda is geen veilige omgeving. Op het moment dat deze brief aan de Minister werd verzonden was nog niet beslist op het door verweerster ingestelde beroep tegen het besluit van 13 maart 2002 waarbij haar aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd was afgewezen.
- 4.2 De Minister meent dat het enkele feit dat in de brief tevens aspecten worden genoemd die geen betrekking hebben op de situatie in het land van herkomst niet betekent dat sprake is van een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier. Evenmin is het noemen van de discretionaire bevoegdheid van de Minister voldoende om te komen tot het oordeel dat een vergunning op grond van artikel 3.4, derde lid, Vb 2000 wordt gevraagd.

Vergelijk: AbRS 6 september 2005, 200503486/1, JV 2005, 403

- 4.3 De Minister heeft het verzoek van verweerster derhalve terecht aangemerkt als een heroverweging van de afgewezen asielaanvraag. De omstandigheid dat verweerster haar aanvraag heeft onderbouwd door erop te wijzen dat van haar en haar kinderen niet (meer) verwacht kan worden dat zij naar Rwanda terugkeert maakt dat niet anders. Een asielaanvraag dient niet te worden beoordeeld aan de hand van de omstandigheden in Nederland maar aan de hand van die in het land van herkomst. De rechtbank heeft dit miskend.

Ad grief 2

- 4.4 Anders dan de rechtbank overweegt heeft de Minister de brief van 26 mei 2003 niet geruime tijd als een reguliere aanvraag aangemerkt, gezien de besluiten van 5 november 2003 en van 25 november 2003. Ten tijde van het opstellen van deze brieven stelde de Minister zich (nog) op het standpunt dat de brief van 26 mei 2003 niet als een aanvraag beschouwd diende te worden. Bijgevolg heeft de Minister zijn brieven van 5 november 2003 en 25 november 2003 ook niet als besluiten gezien. De Minister heeft eerst een standpunt bepaald met betrekking tot de aard en strekking van de brief van 26 mei 2003 toen deze ingevolge de uitspraak van uw Afdeling van 19 november 2004, 200404931/1, JV 2005, 26 aangemerkt diende te worden als een aanvraag. In dit kader is niet relevant dat verweerster achteraf, bij brief van 2 november 2005, enkel heeft gesteld dat haar brieven ten onrechte als asielaanvraag zijn aangemerkt.

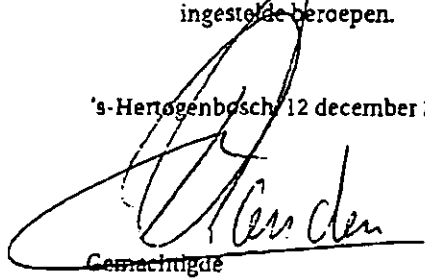
Ad grieven 3 en 4

- 4.5 Zoals hiervoor naar aanleiding van de grieven 1 en 2 is uiteengezet, heeft de rechtbank miskend dat de brief van 26 mei 2003 naar aard en strekking aangemerkt dient te worden als een asielaanvraag. De rechtbank heeft daarom ook miskend dat het besluit van 1 mei 2006 als een besluit op een asielaanvraag moet worden aangemerkt waartegen beroep bij de rechtbank 's-Gravenhage openstaat.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen de besluiten van 25 november 2003 en 1 mei 2006 ingestelde beroepen.

's-Hertogenbosch 12 december 2006

Gemachtigde

Mr. R.A.P.M. van der Zanden, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 3021
telefax 073 - 888 30 87*